

disses Bortfald i de i § 34 nævnte Amter, Amsraadskredse eller Kommuner, ligesom Lovens Bestemmelser i øvrigt vedbliver at gælde med de Begrænsninger, der følger af nærværende Lov.

Kapitel XI.

Lovens Ikrafttræden.

§ 39.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag er i alt væsentligt overensstemmende med det Forslag til Lov om Foranstaltninger til Ædruelighedens Fremme, der i den Betænkning, som under 16. September 1927 blev afgivet af den 2den Ædruelighedskommission, blev stillet af *C. C. Hejlesen, Johanne Blom, Martin Hansen, Cl. Johannsen, Ferd. Nielsen* og *Hans Nielsen* med Tilslutning af *M. Hindhede*, undtagen for saa vidt angaar Forslagets Kapitel IX.

I Kommissionsbetænkningen, hvortil der her henvises, fremhæves det bl. a., at Lovforslaget er udarbejdet med det Formaal at danne Grundlaget for et Samarbejde mellem alle, der vil et positivt Ædruelighedsarbejde i Folket.

Om de enkelte Bestemmelser bemærkes:

Kapitel I.

Lovens Formaal og Genstand.

§ 1.

Paragraffen tilsigter kort og knapt at angive Lovforslagets Formaal og Omraade. Det fastslaas, at Forslaget er Udtryk for den Grundsætning, der i ganske særlig Grad gælder for en Lovgivning, der som nærværende Forslag griber ind i store Befolkningkredses daglige eller selskabelige Vaner, at de Foranstaltninger, der træffes ved Lov

eller i Henhold til Lov, bør træffes efter Initiativ af Befolkningen selv, ligesom paa den anden Side Befolkningen selv ikke blot i hele Riget, men ogsaa i de mindre Omraader, Kommuner og Amter, bør have Frihed og Ret til at træffe saadanne Foranstaltninger, der maatte stemme med dens Ønsker, og som f. Eks. i en Landkommune eller mindre By kan være hensigtsmæssige, selv om de ikke paa et givet Tidspunkt maatte findes hensigtsmæssige for hele Landet.

§ 2.

Denne Paragraf bidrager ligeledes til at bestemme Lovforslagets Formaal og Genstand ved nærmere at bestemme, hvad der i dette skal forstaas ved stærke Drikke. I saa Henseende bør man ikke gaa længere, end de samfundsmæssige Synspunkter, der skal bære en Lovgivning som nærværende, med Nødvendighed kræver. Medens f. Eks. Nordamerikas Forenede Stater sætter Alkoholgrænsen ved en halv Rumprocent, og Finland sætter denne ved to Rumprocent, er man gaaet ud fra, at de samfundsmæssige Virkninger af Alkoholnydelsen praktisk talt vil kunne fjernes med Bibeholdelse af den gældende Alkoholgrænse, der med Hensyn til Øl er $2\frac{1}{4}$ Vægtprocent. Paragraffen er derfor overensstemmende med § 3 i Lov Nr. 99 af 29. Marts 1924 om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke („Beværtterloven“).